

колкото той да ся е уловилъ за неѣж. Истина-та проникнѣла въ душѣ-тѣ му, и управлявала всичкый-тѣ му животъ ; така щото, когато ся касаяло нѣщо до истинѣ-тѣ, той толкозъ показвалъ страхъ и колебаніе колкото едно орѣдіе въ рѣкѣ-тѣ на единъ работникъ. Нѣколко великы начала като завладѣли Лутера — начала като върховенство-то на Библиѣ-тѣ, неприкосновенността на съвѣсть-тѣ, духовно-то естество на религіѣ-тѣ, и пр. — тѣ му открили пѣть-тѣ на длѣжности-тѣ му толкозъ ясно, щото нѣмало нужда за него да ся колебае, а да ся бои было за него невѣзможно.

Въ всичкы-тѣ таквызъ работы, проничателно-то и здраво мышленіе на Лутера е было голѣма помощъ за него. Съ бързъ и ясенъ погледъ, той видѣлъ какъ тѣзи начала ся прилагать — какъ, въ нѣкои случаи, тѣ показвали че само единъ пѣтъ имало за избираніе и слѣдваніе, додѣто, въ други случаи, тамъ дѣто не ся е докачало нѣкое начало, имало нѣколко пѣтища, отъ които единъ кой-да-е могълъ да ся избере и слѣдва. Въ послѣдній-тѣ случай — тамъ дѣто было възможно за чловѣцы-тѣ да иматъ различни мнѣнія, и да слѣдватъ разны пѣтища, безъ да докарать вредъ на исти-